

ת"פ 10178/04/15 - מדינת ישראל נגד רוסטם אמטייב, ג'מל אמטייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10178-04-15 מדינת ישראל נ' אמטייב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד יניב זוסמן, עו"ד איציק אמיר, עו"ד

ורד ליכטר סול, עו"ד אילנית נחום, עו"ד

רינת יצחקי ועו"ד יהונתן גנץ

נגד

הנאשמים 1. רוסטם אמטייב

ע"י עו"ד בני ניומן

2. ג'מל אמטייב

ע"י עו"ד שמעון אמיר

גזר דין

1. הנאשמים, שהם שני אחים, הורשעו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בעקבות הודאותיהם בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון. לפי העובדות המפורטות בכתב האישום שני הנאשמים הכירו את המתלונן, מר אלכסנדר קוסיאק, מעבודה משותפת בהובלות מספר שנים קודם למקרה נושא כתב האישום. נאשם 1 שחשב שהמתלונן "פגע בכבודו", קבע פגישה עם המתלונן בפארק ציבורי כדי ללבן איתו את העניין. ב-31.3.2015 נפגשו שני הנאשמים עם המתלונן בפארק והיכו אותו באגרופים בפניו. המתלונן נפל ואיבד את הכרתו. כתוצאה מן התקיפה נגרם למתלונן חתך בקרקפת באורך 5 ס"מ שהצריך תפירה.

2. במעשיהם פגעו הנאשמים פגיעה ממשית בזכותו של המתלונן לשלמות הגוף.

3. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהתביעה תעתור להטלת עונש מאסר בפועל של עד שנת מאסר אחת על כל אחד מן הנאשמים, ואילו ההגנה תהיה חופשית לטעון לכל עונש שהוא. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם גם בין הצדדים ששני הנאשמים יפצו את המתלונן בסכום כולל של 10,000 ש"ח. לבקשת ההגנה הופנו הנאשמים לשירות המבחן לקבלת תסקירים ולממונה על עבודות שירות על מנת שיחווה דעתו בדבר התאמתם לריצוי עבודות שירות. בזמן שחלף מאז הצגת הסדר הטיעון ועד לקבלת התסקיר, גילתה התביעה כי נאשם 2 הורשע בזמנו בבית המשפט המחוזי ובין היתר הוטל עליו עונש של שנתיים מאסר על תנאי לשלוש שנים ואת העבירה שבה הורשע בפניו ביצע 5 ימים לפני סיום תקופת התנאי מאותו תיק קודם (עובדה זו לא היתה ידועה לתובע שהסכים עם הסנגורים על הסדר הטיעון). בעקבות גילוי זה ביקשה התביעה לחזור בה מהסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2. התביעה הסכימה שנאשם 2 יחזור מהודאתו והתיק יועבר לשופט אחר, ואולם סנגורו של נאשם 2 בחר שלא לעשות כן, אלא ביקש

להפנות את הנאשם לשירות המבחן שיבחן את האפשרות להאריך את תקופת התנאי במקום להפעיל את המאסר המותנה.

4. התובע טען כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבה הורשעו הנאשמים הוא בין "מספר דו ספרתי של חודשי מאסר בפועל" (כלומר, 10 חודשי מאסר בפועל) לשנתיים מאסר בפועל. סנגורו של נאשם 1 טען שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות (פחות משישה). סנגורו של נאשם 2 טען כי יש להאריך את תקופת התנאי בפסק הדין הקודם בעניינו של הנאשם, לא טען בעניין מתחם העונש ההולם.

5. לשם קביעת מתחם העונש ההולם הפנו הצדדים למספר פסקי דין. רוב פסקי הדין שהוגשו נבדלו מהתיק שבפניו בעובדות חשובות. חלקם עסקו במקרים חמורים יותר שבהם מעשה התקיפה בוצע תוך שימוש בחפץ כגון מפתח גלגלים או קסדה וחלקם עסקו במקרים קלים יותר שבהם התקיפה בוצעה על ידי אדם אחד בלבד. מבין פסקי הדין שהגישו הצדדים, הדומים ביותר לעניינו היו שניים שאליהם אתייחס כאן. ברע"פ 3555/16 **אילן יחיה סברי נ' מדינת ישראל** (2016) נדון מקרה (דומה מאד לעניינו) שבו שני נאשמים היכו בצוואת אדם אחר שבו חשדו שגנב בקבוק וויסקי מחנותם. אחד מן הנאשמים היכה במתלונן בחוזקה באמצעות מקל עץ. כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלונן שם חבלות חמורות והוא נאלץ לקבל חיסונים נגד טטנוס ודיפתריה. בית משפט השלום שם קבע מתחמי ענישה שונים לשני הנאשמים - לזה שהשתמש במקל קבע מתחם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל ולשני מתחם שתחילתו במאסר על תנאי בלבד. בית המשפט גזר על הנאשמים עונשים של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (לזה שהשתמש במקל) וחודשיים מאסר בעבודות שירות לשני. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו ערעור ובקשת רשות ערעור של ההגנה כשהם מציינים כי העונשים שהוטלו קלים יחסית. בע"פ 6336/16 **מדינת ישראל נ' עוזי חבושה** (2017) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל במקרה שבו ארבעה גולשים היכו גולש חמישי באגרופים בפניו ובראשו גם לאחר שנפל למים. לקרבן שם נגרמו חבלות חמורות בהרבה מאשר בעניינו - שברים באף ובכתף, חור בעור התוף, קושי בפתיחת הפה ועוד. יש לציין שבית המשפט העליון לא התערב במתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי שהיה בין 4 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

6. בהתחשב בכך שמצד אחד מדובר בעניינו בעבירה שבוצעה בצוואת, באיבוד ההכרה של המתלונן ובחתך שנגרם לו, ובכך שמצד שני התקיפה בוצעה ללא שימוש בחפץ כלשהו, ולנוכח רמת הענישה כפי שהוצגה לי, אני קובע שמתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה ראוי להזכיר את **דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים** בראשות השופטת דליה דורנר (2015), שבו (על בסיס ניתוח של מחקרים קרימינולוגים) הובעה השקפה התומכת בשימוש בחלופות למאסר על פני הטלת עונשי מאסר קצרים בכליאה, וראו גם הערתו של השופט רון שפירא בעניין זה - אם כי בהקשר של עבירות רשלנות - בעפ"ת (מחוזי חיפה) 62250-07-17 **דמיטרי גולדברג נ' מדינת ישראל** (2017).

הרשעתו הקודמת של נאשם 2 ועונש המאסר שריצה:

עמוד 2

7. בת"פ (מחוזי תל אביב) 4110/09 **מדינת ישראל נ' שובסקי (דמיטרי אימכוביץ')** (4.7.2010) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם 2 בתיק שבפני עונש של 6 שנות מאסר שמהן 4 בפועל ושתיים על תנאי. זאת, אחרי שבתום שמיעת ראיות בתיק, הרשיע בית המשפט את נאשם 2 בתיק שבפני וצעיר נוסף בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות (נאשם 2 שבפני הופיע באותו תיק בשם אחר משמו בתיק שבפני). מדובר היה בתקרית על עניין של מה בכך בין הנאשם, שהיה אז "בגיר צעיר", ושניים מחבריו לשלושה צעירים אחרים. נאשם 2 בתיק שבפני הוא שהחל לנהוג באלימות באותו תיק בכך שהיכה בחוזקה בבקבוק בראשו של אחד המתלוננים, שהתמוטט ונפל ארצה (המכה הייתה כל כך חזקה שהבקבוק התנפץ). הנאשמים המשיכו להכות את המתלונן בבעיטות ובאגרופים. למתלונן נגרם שבר בארובת העין, נשברה אחת משיניו, נגרמו לו חבלות בפנים, הוא נזקק לניתוח ואושפז ל-5 ימים. הנאשמים היכו גם את שני המתלוננים הנוספים, שאחד מהם נשרט. נאשם 2 היה במאסר בגין אותו תיק בין 4.7.2010 ל-5.4.2012.

תסקירי שירות המבחן:

8. מתסקירי שירות המבחן עולה כי שני הנאשמים נולדו בחבל צ'צ'ניה שברוסיה. נאשם 2 נולד ב-1990 ונאשם 1 ב-1991. בסביבות שנת 2000 עלו השניים לישראל כילדים עם אמם (אחרי שהוריהם נפרדו זה מזה). אביהם מתגורר עדיין בצ'צ'ניה ושני הנאשמים נותרו בקשר עמו. אמם נישאה בשנית ולה ילד נוסף מנישואין אלה. נאשם 2 ניתק את הקשר עם אמו בעקבות נישואיה השניים. לאחר עלייתה לארץ סבלה המשפחה ממצוקה כלכלית ובשל היות האם מפרנסת יחידה שלא היה בידה למלא את צרכיהם הרגשיים והפיזיים של בניה שלחה אותם להתחנך בפנימייה. נאשם 1 השלים 12 שנות לימוד ובגרות חלקית ובמקביל ללימודיו עבד במטרה להתפרנס ולשלם את שכר הלימוד שלו. כיום הוא נשוי ואב לתינוק ועובד בתחום ההובלות והסבלות. נאשם 2 השלים 9 שנות לימוד ונשר מהלימודים בשל הצורך לסייע בפרנסת המשפחה, ובהמשך שוחרר מהשירות הצבאי בשל "אי התאמה" בעקבות הרשעתו והמאסר הממושך שהוטל עליו בגינה כמתואר לעיל. גם נאשם 2 כאחיו עובד בתחום ההובלות, אך לא באופן רציף. העבירה שבה הורשעו הנאשמים אירעה במהלך ביקורו של נאשם 2 בישראל לאחר כשנתיים שבהן התגורר בצ'צ'ניה שאלה חזר. שירות המבחן התרשם כי הנאשמים גדלו במערכת משפחתית מורכבת ונדרשו לתפקוד עצמאי מגיל צעיר.

9. עיון ברצף התסקירים בעניינו של נאשם 1 מעלה כי חל שיפור בתובנתו ובלקחת האחריות שלו בעקבות הקשר עם שירות המבחן. עם התקדמות הקשר כתבה קצינת המבחן כי "רוסטם שיתף פעולה בתהליך [הטיפול]...הנו בעל יכולת להתבוננות ביקורתית אודות דפוסי התנהגות... התרשמו כי בעקבות ההליך הקבוצתי שעבר חל שינוי בהתייחסותו לביצוע העבירה והבנתו את חומרת מעשיו. מכלי הערכת סיכון להישנות התנהגות אלימה עלה כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הנו נמוך וחומרתה הצפויה גם היא נמוכה" (מתוך התסקיר האחרון מיום 6.11.2017 שמסכם את התסקיר הקודם לו). לכן המליץ שירות המבחן להטיל על נאשם 1 עונש של עבודות שירות. המלצה זו לא השתנתה גם כאשר

נאשם 1 התקשה להתמיד בקשר עם שירות המבחן בשל העומס בעבודתו. בתסקיר אחרון זה הוסיפה קצינת המבחן וכתבה: "בדומה להתייחסותו בעבר מסר כי מבין כיום כי בעבר נהג לעיתים בצורה תוקפנית ואלימה כלפי אחרים, יצר עימותים והעמיד את עצמו במצבי סיכון. תאר כי תפס התנהלות זו בעבר כדרך לגיטימית לפתרון קונפליקטים שייחס זאת לתרבות מוצאו ואופן גדילתו. לצד אלו, הדגיש שוב כי בשנים האחרונות עבר שינוי בעקבות הפיכתו לאב ולקחת תפקידים בעלי אחריות בחייו. בהתייחסותו לעבירה, רוסטם לקח אחריות על ביצועה... תאר כי בדיעבד מבין כי התנהל באופן בעייתי ויכול היה למנוע הסלמת האירועים. התרשמנו בהמשך לתסקירנו הקודם, ממסוגלותו הגוברת של רוסטם להתייחס לביצוע העבירה". אף על פי שלא מצא לנכון להמליץ המלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1, שירות המבחן עמד על המלצתו שבית המשפט יגזור על נאשם 1 עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

10. תסקירי שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 ציירו תמונה אחרת. בתסקיר הראשון מיום 9.2.2017 צוין מפורשות כי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצדו. רמתו של סיכון זה הוערכה כבינונית וחומרית של האלימות אם תישנה הוערכה אף היא כבינונית. לנאשם 2 ניתנו שוב ושוב הזדמנויות להשתלב בתוכניות טיפוליות של שירות המבחן, ששירות המבחן ראה כהכרחיות לצמצום הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו (באחת הפעמים אף נשלח לקבלת תסקיר משלים בהסכמת התביעה אף על פי שנראה היה ששירות המבחן נואש ממנו). נאשם 2 לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו עד תום, אלא שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מוגבל. כתוצאה מכך סיים שירות המבחן את תסקירו האחרון בעניינו של נאשם 2 בדברי סיכום אלה: "לאור כל האמור לעיל, הכרתינו את ג'מל במסגרת הליך אבחון ממושך והתרשמותנו מבחור צעיר, סגור ומופנם, אשר נעדר תובנה מספקת ביחס למצבו לבעייתיות בהתנהלותו, כמו גם לסיכונים הכרוכים בכך, כשעל אף מצבו המשפטי המורכב, מתקשה לעמוד בקשר רציף עם שירותנו ולהתמיד בהגעתו למפגשים הטיפוליים, תוך גילוי התנגדות להליך משמעותי ומעמיק, אנו סבורים כי אין יעילות בהמשך מעורבות שירותנו במצבו ונמנעים מהמלצה שיקומית טיפולית בעניינו ומהארכת המאסר התלוי ועומד כנגדו".

11. התובע עתר לבית המשפט שיגזור על כל אחד מן הנאשמים שנה מאסר בפועל בתוספת התחייבות להימנע מעבירה ולחייב כל אחד מהם בפיצוי למתלונן בהתאם למוסכם בין הצדדים. בהתחשב בכך שלדעת התובע מתחם העונש ההולם מתחיל מ"מספר חודשים דו ספרתי" הרי שעתירתו במסגרת הסדר הטיעון הייתה למעשה להטיל עונש שבחלק התחתון של מתחם העונש ההולם על כל אחד מן הנאשמים. התובע עתר להפעלת עונש המאסר המותנה העומד נגד נאשם 2 במצטבר לעונש שיגזור עליו בית המשפט, כך שבסך הכל ירצה 3 שנות מאסר.

12. סנגורו של נאשם 1 עתר לבית המשפט שיטיל על הנאשם עונש של מספר חודשי עבודות שירות - פחות משישה. לטענת הסנגור יש לראות את הנאשמים כמי שעשו סולחה עם המתלונן. זאת, משום שבעת שהוצג הסדר הטיעון בבית המשפט ביום 6.6.2016 נכתב מפי הצדדים בפרוטוקול: "אנחנו מתרשמים שהנאשמים והמתלוננים מעוניינים בשלום ביניהם". לכן גם הגיש מספר פסקי דין העוסקים בהתחשבות בקיומה של סולחה בקביעת העונש. הסנגור סבר שהאמור בתסקירי המבחן בעניינו של נאשם 1 מצדיק

סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם או לכל הפחות הטלת עונש שבתחתית המתחם (שמתחיל לדעתו כאמור לעיל מתקופה קצרה של עבודות שירות).

13. סנגורו של נאשם 2 ביקש כי בית המשפט יאריך את תקופת התנאי של המאסר המותנה שעומד בעניינו של נאשם זה. בהקשר זה התייחס לחלופי הזמן ולמה שאף הוא רואה כסולחה בין הנאשמים למתלונן. הסניגור גם הציג את הצדדים החיוביים שבתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם. הסניגור אף טען שעומדת לנאשם 2 הגנה מן הצדק בשל נסיגת התביעה מהסדר הטיעון. זאת, בשל הפגיעה בציפיותיו בעקבות ביטולו של הסדר הטיעון.

14. שני הנאשמים הביעו בדבריהם האחרונים את צערם על מעשיהם. נאשם 1 הגדיר את המעשה כטעות גדולה והבטיח לעשות שינוי. נאשם 2 הוסיף כי הוא מתבייש במעשהו ורוצה להמשיך בטיפול.

15. לנוכח הנסיבות האישיות של נאשם 1 אשר פורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן שעיקריהם הובאו לעיל, בשל חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה, לאור התרשמותו של שירות המבחן מהפנמת האחריות של נאשם 1, בשל הערכתו של שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה ולנוכח המלצת שירות המבחן להטיל עליו עונש של עבודות שירות, החלטתי להטיל עליו עונש שברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

16. לפיכך, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי 34 ימי מעצרו שירוצו בעבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.7.2018 בשעה 8:00 בבוקר ביחידת עבודות השירות, במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר ברמלה.

ב. שנה מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות תוך גרימת חבלה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות שלא תוך גרימת חבלה.

ד. אני מורה לנאשם 1 לחתום בתוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מכל עבירת אלימות. ההתחייבות תיכנס לתוקף ביום חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות במועד יאסר למשך 30 יום.

16. אני מורה לנאשם 1 לפצות את המתלונן, אלכסנדר קוסיאק, בסכום של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2018.

17. שירות המבחן העריך כבינונית את רמת הסיכון להישנות התנהגותו העבריינית האלימה של נאשם 2. גם את דרגת החומרה של האלימות אם תישנה העריך שירות המבחן כבינונית. הואיל ונאשם 2 לא השלים את הטיפול בשירות המבחן, ששירות המבחן ראה כחשוב לצמצום הסיכון להישנות התנהגותו העבריינית, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם זה ולא המליץ על הארכת תקופת התנאי של המאסר המותנה שעומד לחובתו. העבירה שבה הורשע נאשם 2 בתיק שבפניי מחייבת לגזור על נאשם 2 עונש מאסר. זאת, בהתאם למתחם העונש ההולם ובהיעדר צרכים שיקומיים המצדיקים סטייה לקולא מן המתחם. אינני מוצא כי עומדת לנאשם זה הגנה מן הצדק המצדיקה הארכתו של התנאי. הסדר הטיעון שעליו הוסכם במקור היה כזה שלפיו עותרת התביעה להטלת עונש מאסר בפועל בן שנה. בניגוד לטענת ההגנה התביעה לא התחרטה על הסדר הטיעון, אלא גילתה כי לא ניתן לממש את ההסכם, שהרי לא ניתן להטיל עונש מאסר בפועל בן שנה ולהאריך את תקופת התנאי של המאסר המותנה. יתר על כן, המידע על כך שהנאשם הורשע בעבר תחת שם אחר שהתביעה החמיצה בעת שהסכימה להסדר הטיעון, היה כמובן בידיעתו של הנאשם בעת שהתגבש הסדר הטיעון, הוא גם ידע כמובן מהו העונש שנגזר עליו ומה היה מועד שחרורו מן הכלא, ולכן יש לראות את ציפיותו אשר לעונשו בעקבות הסדר הטיעון, שספק אם נעשה בתום לב מצדו, כבעלת משקל מוגבל. עוד יש להזכיר שכאשר הסתבר שלא ניתן לממש את הסדר הטיעון הסכימה התביעה שהנאשם יחזור מהודאתו והתיק יעבור לשופט אחר, אך הנאשם בחר שלא לאמץ הצעה זו. לנוכח האמור לעיל אינני מוצא שהפעלת המאסר המותנה תהיה בלתי צודקת ולכן אינני מוצא מקום לקבל את בקשת הסניגור להארכת המאסר המותנה מהתיק הקודם.

18. בהתחשב בעברו הפלילי הקודם של הנאשם היה ראוי למקם את עונשו בחלק העליון של מתחם העונש ההולם שקבעתי, ואולם הסדר הטיעון שערכה התביעה עם הנאשם הוא סביר גם בהתחשב בהרשעתו הקודמת. התביעה אף לא ביקשה להטיל עליו עונש חמור יותר גם לאחר שהתגלה לה דבר קיומו של המאסר המותנה. לכן אגזור על נאשם 2 עונש של שנת מאסר בפועל. בהתחשב באורכו של המאסר המותנה, בכך שהעבירה נעברה 5 ימים לפני סיום תקופת התנאי, בכך שהמאסר המותנה הוטל כמעט 5 שנים לפני שבוצעה העבירה בתיק זה ולפני כשמונה שנים מהיום, ובהתחשב בכך שלפי הסדר הטיעון שבמסגרתו הודה במקור הנאשם הוא היה אמור לקבל עונש כולל שלא יעלה על שנה מאסר בפועל, אני מוצא כי יש מקום שעיקר עונש המאסר בפועל שאגזור ירוצה בחופף לעונש המאסר המותנה שאפעיל.

19. לפיכך, אני גוזר על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. שנה אחת מאסר בפועל בניכוי 32 ימי מעצרו.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר המותנה בן שנתיים שהוטל על נאשם 2 בת"פ (מחוזי תל אביב) 4110/09 **מדינת ישראל נ' שוובסקי (דמיטרי אימכוביץ')**. אני מורה כי שמונה חודשים מתוך עונש המאסר בפועל שגזרתי ירוצו בחופף לעונש המאסר המותנה שהופעל.

ג. שנתיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות תוך גרימת חבלה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות שלא תוך גרימת חבלה.

ה. אני מורה לנאשם לחתום בתוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מכל עבירת אלימות. ההתחייבות תיכנס לתוקף ביום חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות במועד יאסר למשך 45 יום.

20. אני מורה לנאשם 2 לפצות את המתלונן, אלכסנדר קוסיאק, בסכום של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2018.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 19 ביוני 2018, בנוכחות הצדדים.